

ಫಾರೂಶ್ ಕೈ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿ, “ಹಾಗಾದ್ದೆ, ನೀವು ದಾಶಗುಪ್ತೇ ಬಾಬು” ಎಂದ.

ಶ್ರೀತಿಯ ಬಾಬಾ ಎರಡು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದಿದಿಯಿಟ್ಟು, “ನೀವೂ, ಫಾರೂಶ್ ಸಾಹೇಬ್?”
ಅನುಭೂ ಫಾರೂಶ್ ಕೈ ಕುಲುಕೆದ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಶುರು. ಅವರು ಇವರ ಮನೆಗೆ, ಇವರು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬರೋದು
ಮೊದಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮತಿ ದಾಶಗುಪ್ತೇ ಗೌರವಣಿದ, ಗುಂಗುರು ಕೂಡಲಿನ ಸುಂದರಿ. ಒಂದು
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಗಾಳಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಈಗ ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಾದ
ಆಕೆಯದು. ಆದರೂ ಅವರ ಮಾತುಕತೆಯ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ಘರೀನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ
ಅಜ್ಞಾಯ! ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿ ಮಾತನಾಡುವ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ
ಅದ್ದೇಗೆ ಈ ಎರಡೂ ಬಂಗಾಳಿ ಹಾಡಿಗಿಯರು ಪರಸ್ಪರ ಹುಡುಕೊಂಡು ಜೊತೆಯಾದರೆಂದು.
ಈ ಕುರಿತು ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಹಾಸ್ಯ ಚಟ್ಟಾಕಿಗಳನ್ನು ಸಿಕಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಈದ್ದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ದಾಶಗುಪ್ತೇ ಘರ್ಯಾಫನಾಗೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು, “ನನಗೆ ಶ್ಯಾವಿಗೆ
ಪಾಯಸ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ, ಅದು ಇರುತ್ತಲ್ಲಾ?” ಘರ್ಯಾಫನಾಗೇ ತಾನೇ ಸ್ವಂತಃ ಮುಂದೆ ನಿಂತು
ಎರಡೆರಡು ತರಹದ ಶ್ಯಾವಿಗೆ ಪಾಯಸ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ದುಗಾ ಪೂಜೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಘರೀನ್ ಮನೆಗೆ ಸಿಹಿ ಪೂಷ್ಟಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ದಾಶಗುಪ್ತೇ
ಕುಟುಂಬ ಘರ್ಯಾಫನಾಗೇ, ಘರೀನ್‌ರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಗೆಗಿರಿಯ ದುಗಾ ಮಂಟಪಗಳನ್ನು
ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರ ಪರಸ್ಪರ ತೋಳಿಗೆ ತೇಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮುಗ್ಗರಾಗಿ
ದುಗಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಂಥ ಶ್ರೀತಿಯ ಹಟ್ಟಿದ ಹಟ್ಟಿಕೆ ಹೋಗದಿದ್ದೆ ಹೇನ್‌ಗಿರೋಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಟ್ಯಾಫ್ ಹಿಡಿದು ಘರೀನ್
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬೋ ಹೋಗಲು ಘರ್ಯಾಫನಾಗೇ ದ್ವೇಯಿವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಗರದ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆತ್ತಿದರೆ
ಸಂಜೀ ಹೊತ್ತು ಒಬ್ಬೋ ಹೋಗದೇ ಇರೋದೇ ಒಕ್ಕೆಂದು, ಯಾವಾಗ ಏನಾಗುತ್ತೋ ಯಾರಿಗೆ
ಗೊತ್ತು! ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ದಾಶಗುಪ್ತೇ ಮನೆ ತುಂಬಾ ದೂರ. ಹೋಗಬೇಕಂದ್ರೆ ಕಡಿಮೆ ಅಂದೂ
ಅರ್ಥಗಂಟೆ ಬೇಕು. ಫಾರೂಶ್ ಇಡಿದ್ದೆ ತೋಂದರೆಯಲ್ಲಿ, ಕಾರಳೇ ಹೋಗಬಹುದಿತ್ತು.
�ರ್ಯಾಫನಾಗೇ ಹೋಗದೆ ಇರಲು ನಿರ್ದರ್ಶಿಕಿದಳು. ಆದರೂ ಮನಸ್ಸು ಅಸ್ತುವ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಹಟ್ಟಿದ
ಹಟ್ಟಿಕೆ ಹೋದರೆ ನಿಜವಾಗಿಲ್ಲ ಘರೀನ್ ತುಂಬಾ ಯಿಷಿಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
ಮುದ್ರು ಮಾಡುತ್ತಾ ಘರ್ಯಾಫನಾಗೇ ನುಡಿದಳು, “ಕಂದಾ, ನಿಮ್ಮ ಬಾಬಾ ಇಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೇ ಹೇಗೆ
ಹೋಗೋದು?”

ಘರೀನ್ ಸಹಜವಾಗಿ ನುಡಿದಳು, “ನಡಿ, ಟ್ಯಾಫ್ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗೋಣ”.

“ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಗಲಾಟೆ ನಡೀತಾ ಇದೆ. ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಮಂಡೆ...” ಘರ್ಯಾಫನಾಗೇ ನಾಲಿಗೆ
ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು.

ಘರೀನ್ ಅವಾಕ್ಯಾಗಿ ಅಮೃತನ್ನು ಕೇಳಿದಳು, “ಹಂಗಂದ್ರೆ, ಏನಮಾ?”

ಘರ್ಯಾಫನಾಗೇ ಏನು ಹೇಳಬೇಕಂದು ತೋಚದೆ ಸುಮೃದಾದಳು. ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಗೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ
ಹೇಳೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವಳ ನಿಷ್ಪಲ್ವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯದ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.
ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಟ್ಟಿದೆ. ಗಲಾಟೆ ಬಗೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೀತಾ ಇದೆ. ಘರೀನ್
ಇದೆಲ್ಲ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮಗಳಿಂದ ಇದೆಲ್ಲ ದಾರವಿಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಅದು
ಸಫಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹೋಗಬೇಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಘರ್ಯಾಫನಾಗೇ ನುಡಿದಳು, “ಈಗ ನಿನಗೆ ಅದೆಲ್ಲ